

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-12-72208 פלונית נ' אלמוני

בפני כב' השופט יהורם שקד

התובעת: פלונית

נגד

הנתבע: אלמוני
ע"י ב"כ עו"ד טובה אייזנשטיין

ובעניין: קטין, יליד 2008

ע"י אפוטר' לדין, עו"ד מרב פלד

פסק דין

לפני תביעת התובעת לאישור הגירת בנם המשותף של הצדדים מישראל לארצות הברית ולמגורים עם אמו.

א' – הרקע והעובדות הצריכים לעניין:

1. התובעת והנתבע (להלן: האם, האב וביחד: ההורים) נישאו בשנת 2008, ובאותה השנה נולד בנם (להלן: הקטין/הילד). בשנת 2010 ההורים נפרדו זמ"ז, ובשנת 2012 החליטה האם לעבור ולהתגורר בארצות הברית עם בן זוגה. ברקע לפרידת ההורים נחתם ביניהם מסמך לפיו האם תהא רשאית ליטול עמה את הקטין לארצות הברית לתקופה בלתי מוגבלת בזמן, בתנאי שתחילה האם תסע לבד לארצות הברית ותכין הרקע והתנאים הדרושים למגורי הקטין וחיו בארצות הברית. שעה שהאם נסעה לארצות הברית, ועד למעבר המתוכנן, נותר הילד להתגורר עם אביו בישראל, כשהוריו של האב והוריה של האם מעורבים ומסייעים בגידולו. האם הגיעה לישראל לביקורים אחת למספר חודשים, לתקופות לא ידועות מראש.

2. לאחר עזיבת האם את ישראל, פנה האב לבית הדין הרבני בתביעת גירושין במסגרתה הגיעו ההורים להסכם גירושין שניתן לו תוקף של פסק דין ביום 10.7.12 על ידי בית הדין הרבני. במסגרת סעיף 3 להסכם הגירושין, נקבע כי המשמורת על הקטין תהא משותפת, נקבעו הסדרי שהייה, נקבע כי הקטין יתחנך במוסדות הממלכתיים של מדינת ישראל וכי מרכז חייו יהיה בישראל. עוד הסכימו הצדדים, כי יציאתו של הקטין מהארץ תעוכב עד הגיעו לגיל 18 שנים, כי דרכו יועבר למשמורת אצל צד שלישי וכי הוצאתו מישראל לצורך חופשה תהא רק בהגיעו לגיל 10 שנים ורק בהסכמת ההורה השני, תוך מתן ערבויות. בסמוך לכך, שבה האם לארצות הברית ונישאה מחדש לבן זוג אמריקאי. לאם ולבן זוגה נולדה ילדה משותפת, בת כ-5 שנים היום. בבית האם ובן זוגה מתגוררים אף שני ילדי הבן הזוג מנישואיו הקודמים: בן 14 שנים ובת 16 שנים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-12-72208 פלוגית נ' אלמוני

- 1
- 2
- 3 .3 הסכמות הצדדים לא החזיקו מעמד זמן רב וההורים פנו לבית המשפט בתביעות הדדיות בעניין
- 4 משמורת הקטין : ביום 8.11.12 הגיש האב תביעת משמורת (תמ"ש 11-12-13605) וביום 8.5.13,
- 5 הגישה האם תביעת הגירה (תמ"ש 13-05-16416) אשר נמחקה בהיעדר התייצבותה. בהמשך
- 6 לכך הוגשה תביעה נוספת מטעם האם בתמ"ש 14-02-7266 למתן היתר הגירה שהאב התנגד
- 7 לה נחרצות. במסגרת ההליכים הנ"ל ולאור עצימות הסכסוך בין ההורים מונו אפוטי לדין
- 8 לקטין וכן מומחה מטעם בית המשפט – מכון שקד (להלן : המומחה), להביא עמדת הקטין
- 9 ולבחון טובתו של הקטין בכל הכרוך במשמורתו, לרבות לעניין מקום מגוריו. המומחה הגיש
- 10 חוות דעתו ביום 26.1.15 במסגרתה הומלץ לאשר הגירתו של הקטין עם אמו ולקבוע כי לאם
- 11 תהא המשמורת הבלעדית על הקטין.
- 12
- 13 .4 ביום 3.11.15 ניתן פסק דיני בתמ"ש 14-02-7266 המתיר הגירת הקטין עם אמו לארצות הברית
- 14 אגב קביעת המשמורת על הקטין אצל האם (להלן : פסק הדין הראשון), זאת לאור טובתו של
- 15 הקטין, כפי שעלתה בחוות דעת המומחה, עמדת האפוטי לדין ויתר מכלול הנתונים שהובאו
- 16 בפניי ובחינת הרע במיעוטו עבור הקטין. האב לא הסכים עם תוצאה זו והגיש ערעור לבית
- 17 המשפט המחוזי, בעמ"ש 15-11-1261 אשר התקבל בסופו של יום לאחר קבלת חוות דעת נוספת
- 18 מטעם מכון שלם (להלן : פסק הדין בערעור).
- 19
- 20 .5 האם והאפוטי לדין לא הסכימו עם תוצאת פסק הדין בערעור ופנו, בנפרד, לבית המשפט העליון
- 21 בבקשות רשות ערעור אשר נדחו ביום 11.6.17, כך שהקטין נותר במשמורת האב בישראל (ר' בע"מ 9773/16 ובע"מ 9911/16 ; להלן : פסק הדין בעליון). בטרם נעילת פסק הדין הנ"ל נרשם
- 22 כי : "תקוותנו היא כי הבן ישכיל לקבל את הטוב משני הוריו – יגדל ויפרח. מבחן המציאות
- 23 הוא שיקבע. אין כאן מנצח ומפסיד אלא ניסיון לעצב תוצאה טובה ביותר לקטין על פי
- 24 מסגרת חיינו... ידע נא האב כי מסוגלותו ההורית עודנה עומדת למבחן יומיומי,
- 25 הכרעה לטובתו דורשת כי יהיה קשוב יותר לצרכי הקטין בכל אשר קשור לאמו.
- 26 ונדגיש לאם, כי ההכרעה שלא על פי עמדתה איננה גורעת מחשיבות תפקידה במילוי
- 27 אחריותה כלפי בנה. על שני ההורים לתת ביטוי למשותף ביניהם – אהבת הבן ומסירות גבוהה
- 28 כלפיו" (ס' 10 לפסק הדין ; הדגשות לא במקור).
- 29
- 30 .6 בחודש דצמבר 2018, בחלוף כשנה וחצי לאחר פסק הדין בעליון, הגיעה האם לישראל בעקבות
- 31 הודעות SMS ששלח הקטין לאמו ובמסגרתן הועלו על ידי הקטין תכנים אובדניים לאור טענה
- 32 לאלימות שנקט כלפיו אביו (ר' נספחים ד' לתביעה). ביום 14.12.18 פנו האם והקטין לבית
- 33 החולים תל השומר שם הופנה הקטין לבדיקה פסיכאטרית מעמיקה ולשליחת מסוכנות לקטין,
- 34 אך האב סירב לביצועה בפועל. לפיכך פנתה עו"ס בית החולים לבית המשפט לנוער בבקשה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-12-72208 פלונית נ' אלמוני

- 1 – למתן צו לעריכת הבדיקה ולאחר שניתן הצו נערכה הבדיקה על ידי ד"ר אולגה טרקמן –
2 פסיכיאטרית מבוגרים.
3
4 7. בחוות הדעת הנ"ל, מיום 14.12.18, נרשם כדלהלן:
5
6 **"בשיחה עם הקטין בנוכחות אימו, מתאר כי תמיד רצה לגור עם אימו וסובל מאד לגור עם**
7 **האב. מתאר כי במשך מספר שנים הוא נחשף לאלימות מילולית ואף פיזית קשה**
8 **מצידו של האב. לדברי הקטין הוא פוחד מהאב שמרביץ לו פיזית, מושך אותו**
9 **בגדים ואף מוציא אותו מהבית בשעות מאוחרות בלילה כאשר חשוך בחוץ, הילד**
10 **נאלץ לחפש בית של סבתא ולהגיע לשם בכוחות עצמו. לדברי הקטין הדבר חזר על עצמו מספר**
11 **פעמים. כמו כן מתאר כי האב מרעיב אותו לעיתים קרובות מביא לו רק כוס מים**
12 **כשהוא רעב ומבקש לאכול. בוכה בבדיקה ומבקש לא להחזיר אותו לבית האב,**
13 **מאיים באובדנות במידה ויחזור להתגורר עם האב דרך "לחתוך את עצמו בסכין".**
14 **הקטין מתאר כי פעמים רבות נחשף לארועי אלימות פיזית של אביו כלפי חברתו. חוזר שוב**
15 **ושוב בבקשתו לא לספר לאביו שדיבר עם הבודקת ללא אישורו, מפחד להפגע ממנו**
16 **פיזית..."** (ר' נספח (ה) לכתב התביעה; הדגשות לא במקור וכך להבא).
17
18 ובהמשך: **"מצב רוחו ירוד מאד, בוכה ומבקש שוב ושוב לא להחזיר אותו לבית של**
19 **האב. מתלונן על סיוטי לילה חוזרים, על זכרונות, מחשבות על ארועי אלימות**
20 **שעבר ועל פחד קבוע מאביו. תאר חוויה קשה של פלשבקים חוזרים שבתוכם**
21 **נדחף על ידי האב פיזית"** (שם).
22
23 8. מאחר והאב **לא הסכים** כי תיערך לקטין בדיקה פסיכיאטרית משלימה באמצעות פסיכיאטרית
24 ילדים ולשלילת מסוכנות אובדנית (להלן: הבדיקה), פנתה עו"ס לחוק הנוער לבית המשפט
25 לנוער לקבלת צו לעריכת הבדיקה בצב"נ 18-12-35059. ביום 16.12.19 התקיים דיון בבקשה
26 למתן הצו בפני כב' השופטת טובה פרי ובמסגרת זו נאמר על ידי העו"ס לחוק הנוער כדלהלן:
27 **"לצערי אין לנו קשר עם האב ו[הקטין] כי האב מתנגד לכל קשר איתנו. מה שכן אני**
28 **חייבת לומר שלאורך השנים הילד דיווח מס' רב של פעמים על אלימות כלפיו מצד**
29 **האב לגורמים שונים במחלקת החינוך"** (ר' עמ' 3, ש' 5-7 לפרוט' הדיון). לאור דברי העו"ס
30 ולאחר שמיעת הצדדים ניתן צו לעריכת הבדיקה על ידי בית המשפט.
31
32 9. ביום 16.12.18 נערכה הבדיקה על ידי ד"ר רימה גולמן, אשר תיארה את הקטין כדלהלן:
33 **"מתאר את מצב הרוח שלו כעת כטוב אבל מוסיף זה תלוי איפה אהיה. אם אהיה אצל**
34 **אבא אהיה עצוב, כי הוא מרביץ לי. אם אהיה עם אמא אהיה שמח כמו עכשיו...**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-12-72208 פלונית נ' אלמוני

- 1 נמצא במועקה רגשית משמעותית אשר עלולה לפגוע בתפקודו בעתיד" (ר' נספח ו
2 לכתב התביעה).
- 3 10. ביום 17.12.18 הקטין נפגש עם כב' השופטת טובה פרי בבית המשפט לנוער וביום 18.12.18
4 התקיים דיון במעמד הצדדים, בעקבות ממצאי הבדיקה. במסגרת הדיון נאמר על ידי בית
5 המשפט כדלהלן: " ... אני חושבת שהילד נמצא בדיכאון... חושבת שהוא לא זועק לעזרה
6 אלא צורח... הילד מפוחד מהעתיד שלו ואמר דברים מאד ברורים, הוא חילק את זה בצורה
7 מאד ברורה, אפשרות א' שיחייה עם אמא שלו ואפשרות ב' לחיות עם ההורים של המשיבה
8 כי שם הוא מרגיש הכי מוגן, טוב ומוכל... אני חייבת לומר לשניכם שהילד במצב נפשי מאד
9 מאד קשה וסיפר לי דברים מאד מאד לא נעימים שאני לא רוצה לחזור עליהם. חייבים לעזור
10 לו בדחיפות. אם זה לא ילד נזקק אני לא יודעת מה זה ילד נזקק" (עמ' 4 ש' 18- עמ' 5 ש' 19
11 לפרוט' הדיון).
- 12
- 13 ובהמשך: "הילד שלך במצוקה והרבה זמן לא ראיתי ילד במצוקה כל כך גדולה, אני
14 רואה את המצוקה הנפשית והזעקה לעזרה שלו ואף אחד לא עוזר לו..." (עמ' 6, ש' 4-2 לפרוט'
15 הדיון).
- 16
- 17 11. לפיכך ולאור מכלול חוות הדעת הרפואיות ניתנה החלטת בית המשפט לנוער כי יינתן צו הגנה
18 למשך 30 ימים לטובת הקטין מפני אביו, לאור החשש מאלימות פיזית של האב כלפי הקטין
19 והקטין עבר להתגורר אצל הורי אמו ב...
20
- 21 12. לאור המתואר לעיל, ביום 31.12.18 פנתה האם לבית המשפט לענייני משפחה בתובענה
22 שבכותרת, במסגרתה עתרה להתיר הגירתו של הקטין עמה לארצות הברית, להבטחת טובתו.
23 מאחר והאב התנגד לבקשת האם הוריתי על עריכת תסקיר מחלקת הרווחה ולקבלת עמדת
24 הקטין באמצעות אפוטר' לדין לקטין – עו"ד מרב פלד. ביום 16.6.19 הוגש התסקיר הנ"ל, וביום
25 30.6.19 התקיים בפניי דיון במעמד הצדדים, העו"ס עורכת התסקיר והאפוטר' לדין. עובר למתן
26 פסק הדין, ביום 7.7.19, התקיימה פגישה בין בית המשפט לבין הקטין הקטין בנוכחות האפוטר'
27 לדין, אשר תוכנה נרשם על ידי, ואשר מוטל חיסיון על כל שנאמר בה. בנסיבות המתוארות,
28 הגיעה העת למתן פסק הדין.
- 29
- 30 **ב' - טענות הצדדים:**
- 31
- 32 13. להלן עיקר טענות האם:
- 33
- 34 א. ביסוד התובענה טענות הקטין למספר אירועים אלימים מצד האב כלפיו, שהובאו לידיעת
35 האם בדיווחים של המוסד החינוכי שבו התחנך הבן.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-12-72208 פלונית נ' אלמוני

- 1 ב. האירועים הנ"ל יחד עם מסרים בעלי אופי אובדני מצד הקטין אשר התקבלו אצל האם,
2 מטרידים ומדאיגים האם מפני התדרדרות במצבו הנפשי של הקטין.
3
4
5 ג. רצונו של הקטין הוא לחיות עם אמו בארצות הברית וכך היה מאז ומתמיד.
6 ד. יש להתיר הגירת הקטין למגורים עם אמו, ולזכותו בהורות מיטיבה, אינטנסיבית,
7 דומיננטית ורציפה אשר אינה מושגת באמצעות ביקוריה המזדמנים של האם בישראל.
8 ה. טובתו של הקטין מחייבת הגירתו, שכן האלימות אליה נחשף הקטין מצד אביו אינה
9 מאפשרת עוד את שהות הקטין במשמורת אביו.
10
11 14. האב לא טרח להגיש כתב הגנה אך יחד עם זאת בשים לב למהות ההליך שבפניי ולעובדה שהאב
12 לא היה מיוצג בתחילת ההליך (לאחר מכן, לאב מונתה עו"ד מטעם הלשכה לסיוע משפטי),
13 יובאו להלן תמצית טענות האב כפי שעלו במסגרת ההליך:
14
15 א. לא ננקטה כל אלימות מצד האב כלפי הקטין.
16 ב. האב מגדל את הילד לאורך כל השנים במסירות ובאחריות.
17 ג. האם מסיתה את הקטין מאז ומתמיד, כדי ליצור נכור ביחסי הבן והאב.
18 ד. האב מתנגד להגירת הקטין למגורים עם האם בארצות הברית משאין זו טובת הקטין.
19
20 15. עמדת האפוטי' לדין היא כי יש לאפשר לקטין להגר לארה"ב ולחבור לאימו, זאת לאור היכרותה
21 רבת השנים עם הצדדים ועם הקטין, אשר לעמדתה מחייבת משמורתו של הקטין עם אמו.
22 הוסיפה האפוטי' לדין כי מאז פסק הדין בעליון, ובניגוד לאמור שם, הקטין והאב לא לקחו חלק
23 בהליך טיפולי הרי שגם בשל כך יש טעם לבחון מחדש הותרת הקטין במשמורת האב.
24
25 ג' – דיון:
26
27 1.ג. הדין החל:
28
29 16. הכרעה ב"תיקי הגירה" – בהם מבוקש להתיר הגירתו של קטין אל מדינה אחרת עם אחד
30 מהוריו, בעוד הורה השני נותר בישראל – היא מן ההכרעות הקשות שלפני בית המשפט. תיקים
31 אלה כוללים ניתוק משמעותי של ילדים מאחד מהוריהם, אשר משמעו היעדר אפשרות לפגישות
32 תכופות (בע"מ 4028/12 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 10.7.12); בע"מ 2355/14 פלוני נ' פלונית
33 (פורסם בנבו, 31.3.14)). עיקרון העל המנחה בעת קבלת החלטות הנוגעות למשמורתם ולמקום
34 מגוריהם של ילדים הוא עיקרון טובת הילד (סעיף 25 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות,
35 תשכ"ב-1969). בהתאם, בקשת הגירה של הורה עם ילדיו תיבחן לאור עיקרון טובת הילד,
36 ולאור נסיבותיו של המקרה הנדון (בע"מ 10060/07 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 2.10.08);

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-12-72208 פלונית נ' אלמוני

- 1 בע"מ 2355/14 הני"ל). לקושי המובנה הטמון בהכרעה מתווסף הניסיון הבלתי אפשרי לחזות
2 את הנולד במציאות מורכבת ולא ודאית (בע"מ 2355/14 הני"ל), זאת כאשר על השופט הדן
3 בתביעת הגירה לנסות ולחזות את טובתו של הקטין בשנים העתידות לבוא (כב' השופט א'
4 גרוניס בדני"א 9201/08 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו 5.4.09)).
- 5 17. טובת הילד, שיש בהכרעה לגביה לא אחת עמימות, מחייבת הסתייעות במומחים. ככלל, ייטה
6 בית המשפט לאמץ את חוות דעת המומחה, אלא אם כן קיימים טעמים נכבדים ובעלי משקל
7 ממשי, המצדיקים סטייה מאותה המלצה (בע"מ 9358/04 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 2.5.05)).
8 יחד עם זאת, בית המשפט הוא המכריע בסופו של יום בשאלת ההגירה ולא המומחה (בע"מ
9 10060/07 הני"ל; בע"מ 4028/12 הני"ל).
- 10
- 11 18. כאמור, במקרה שלפניי, האם מתגוררת זה מכבר במדינת... שבארצות הברית מאז שנת 2012,
12 שם היא בנתה מסגרת משפחתית חדשה הכוללת את בן זוגה, שני ילדיו מנישואיו הקודמים
13 ואת בתם המשותפת של האם ובן זוגה. אל מסגרת משפחתית זו מבקשת האם לצרף את הקטין.
14 לאור האמור לעיל והדין החל, יש להוסיף ולבחון האם טובת הקטין – הספציפי היא להתיר את
15 הגירתו, ומכל אשר הובא לעיוני סבורני כי התשובה היא חיובית כפי שאנמק להלן.
16
- 17 2. על הניתוק ביחסי הבן והאב:
- 18
- 19 19. על דרך הכלל, היעדרות לתביעה כרוכה בניתוק פיזי של קטין מההורה הנותר להתגורר
20 בישראל. יחד עם זאת כפי שעלה מטענות הצדדים, הצהרותיהם ויתר הנתונים שהובאו בפניי,
21 גם עתה, ומאז חודש דצמבר 2018 אין כל קשר בין האב לבין הקטין (ר' עמ' 4 לתסקיר). כשמצב
22 זה אינו שונה בהרבה ממה שהיה עובר לאירועי דצמבר 2018 לאור תיאורי הקטין את היום יום
23 בבית אביו וכי במרבית השבוע הוא לן בבית סבתו, אמו של האב (ר' עמ' 5 לפרוט' הדיון מיום
24 25.3.19).
- 25
- 26 20. לאור האמור לעיל, ומתוך שאיפה וציפייה כי הקשר בין הקטין לבין האב יחודש באופן מידי,
27 ניתנה החלטתי מיום 16.1.19 במסגרתה הוריתי על חידוש הקשר בין האב לבין הקטין וקיום
28 מפגשים במרכז קשר. עם זאת, כעולה מדברי האב עצמו (עמ' 7 לפרוט' מיום 25.3.19 ועמ' 2, ש'
29 6-11 לפרוט' מיום 30.6.19), ומהאמור בתסקיר ובחקירת העו"ס (ר' עמ' 7-8 לפרוט' הדיון),
30 בפועל לא נערך כל מפגש בין האב לבין הקטין במרכז הקשר, או בכל מקום אחר, "בשל סירובו
31 של האב" (ר' עמ' 4 לתסקיר) ומאחר ו"האב לא פעל ליישם את ההמלצה" (ר' עמ' 6 לתסקיר).
32
33
- 34 21. העו"ס פירטה בתסקיר על אודות היעדר הקשר בין האב לבן וציינה כי: "במהלך החצי שנה
35 האחרונה לא פגש את אביו ולמעשה חווה נטישה חוזרת הפעם מאביו" (עמ' 4 לתסקיר). לאב
36 יש חלק משמעותי "במערכת המורכבת בינו לבין [הקטין]" לאור "בחירתו לנטוש את בנו
37 בתקופה זו ולהימנע ממפגשים במרכז קשר. האב עסוק בהתמודדות עם האשמותיו של

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-12-72208 פלונית נ' אלמוני

- 1 [הקטין] אשר לדבריו נפלו עליו כרעם ביום בהיר אך במקום לחפש דרכים לפתרון יעיל הוא
2 נאבק בבנו" (ר' עמ' 7 לתסקיר).
3
4 22. בעניין זה נשאלה העו"ס בחקירתה וכך השיבה: "לצערי הרב עכשיו הוא חווה נטישה מספר 2
5 מהאבא, ובתווך היה מה שהוא תיאר בחייו בבית אביו" (ר' עמ' 5, ש' 20 לפרוט'). בהמשך
6 נשאלה העו"ס והשיבה כדלהלן:
7
8 "ש. על סמך מה את רשמת שהאב מסרב להיפגש עם הילד במרכז קשר?
9 ת. אני זוכרת שהאב אמר לי. אני פגשתי את האב פעמיים. פעם אחת במשרדי ופעם
10 אחת אצלו בבית. בשיחה הראשונה אצלי במשרד, האבא סירב להפגש עם [הקטין]
11 במרכז קשר... האבא אמר לי שהוא לא רוצה לפגוש את [הקטין] במרכז קשר מפני
12 שמבחינתו זאת השפלה... ושהוא לא חושב שזה מגיע לו לראות את הילד שלו
13 במרכז... אני יכולה כן להגיד שאני עוד לא נתקלתי במקרה שבו להורה
14 הייתה את האפשרות לראות באיזשהו מרכז קשר וזה לא קרה..." (ר' עמ'
15 7, ש' 25- עמ' 8 ש' 1 לפרוט').
16
17 23. האב נשאל על אודות סירובו לפגוש בבנו ועל היעדר שיתוף הפעולה מצדו בעניין זה, וכך השיב:
18 "אני עובר כמה חודשים מאוד קשים... קשה לי מאוד להתמודד עם הסיטואציה, אני כן רוצה
19 לפגוש את הילד שלי אבל לא במקום כזה וזה לא בנסיבות הללו" (ר' עמ' 6, ש' 19-22 לפרוט'
20 מיום 25.3.19). לשאלותיי, כך השיב:
21
22 "ש. תן לי סיבה אחת סבירה מדוע אתה לא רואה אותו, אתה אומר שזה הילד שלך, למה
23 אתה לא רואה אותו?
24 ת. קשה לי נפשית, זה פשוט צריך להבין את הצד שלי שפשוט כל הדברים
25 האלה, כל מה שנאמר בגנותי זה קורע אותי נפשית.
26 ש. ואתה חושב שלילד לא קשה נפשית שאתה מנותק ממנו 3 חודשים?
27 ת. אני בטוח, כבודו יש לי, קרו לי גם עוד מקרים מצערים בנוסף, בנסיבות האלה
28 בתחילת ינואר קברתי את הכלבה שלי שאחרי 16.5 שנה הייתי צריך להרדים אותה.
29 גם קשה לי עם כל הדברים האלה והכל ביחד" (ר' עמ' 7, ש' 7-14 לפרוט' מיום
30 25.3.19).
31
32 24. הסבריו של האב, בכל הכבוד, אינם מקובלים עליי. לא להתנהלות זו מצופה מאב שטוען כי בנו
33 יקר לליבו. דווקא עמדתו של האב מחזקת את עמדת המומחים באשר למידת הניכור ההורי
34 הקיימת בין האב לבין הקטין. מחד, האב מתנכר לבנו ומסרב לפגוש אותו חודשים ארוכים
35 ומנגד, הוא טוען כי האם היא זו שמחבלת בקשר שלו עם הקטין. צר לי על כי האב מוסיף לאחוז

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-12-72208 פלוגית נ' אלמוני

- 1 במחשבות שוא, מנותקות מציאות שנועדו, ככל הנראה, להמעיט מאחריותו למצבו של הקטין
2 תוך ניסיון לתלות זאת באחרים.
3
- 4 25. להשלמת התמונה אציין כי לא רק אני לא מצאתי תימוכין לטענתו של האב בדבר ניכור הורי
5 פרי מעשיה של האם, אלא אף המומחית ד"ר רוזן צבי, אשר שימשה יועצת חיצונית לוועדת
6 התסקירים, סברה כי במקרה דנן אין מדובר במקרה של ניכור הורי (ר' עמ' 20, ש' 27-33 לפרוט'
7 ועמ' 23, ש' 4-5). המומחית הסבירה בחקירתה כי: "התרשמתי שכאן ישנו איזשהו קושי
8 בקשר בין הילד לאבא שלו ולכן, שוב פעם, אני לא חושבת שהסירוב הוא טוב בשבילו... ניכור
9 הורי זה בדרך כלל מקרים של הסתה מאוד קשה, או שישנם כשלים הוריים רגילים...
10 ההתרשמות שלי הייתה... שישנם קשיים מהותיים בין הילד הזה לבין אבא שלו שצריך...
11 לעבוד עליהם" (ר' עמ' 22, ש' 25-25 עמ' 23 ש' 2 לפרוט').
12
- 13 26. מכל המקובץ לעיל, מסקנתי היא שבפועל קיים ניתוק ביחסי הבן והאב, שלא בעטיית האם
14 ובניגוד מוחלט לטענות האב. לפיכך, הלכה למעשה אני סבור כי לאב ישנה מידה לא מבוטלת
15 של אחריות בנתק שבינו ובין הקטין כאשר אני מתקשה לראות מהו חלקה של האם או חלקו
16 של הילד שלא חטא.
17
- 18 ג.3. על התנהלות האב מול הגורמים המסייעים:
19
- 20 27. סירובו של האב לשתף פעולה עם הגורמים המסייעים למען יצירת הקשר עם בנו, באה לידי
21 ביטוי גם בסירובו של האב להיפגש עם האפוטי' לדין לקטין וכן בהתנהלותו של האב מול
22 המומחים שבוועדת התסקירים או לפעול כפי החלטות שניתנו. כך למשל עלה גם מדברי בית
23 המשפט לנוער שציין בהחלטתו כדלהלן: "הקטין נחקר ע"י חוקר ילדים, מסר האשמה ברורה
24 וחד משמעית אשר חייבת להחקר בדחיפות. האב זומן להיחקר במשטרה אולם עד כה התנגד
25 לאפשר למשטרה לחקור אותו" (עמ' 12, ש' 13-16 לפרוט').
26
- 27 כך גם עלה מחקירתה של המומחית, ד"ר רוזן צבי, לאמור: "הייתי בעשרות ועדות והרבה
28 פעמים היה הורה כזה או אחר שלא הסכים עם הדעה של העובדת הסוציאלית או המפקח...
29 והייתה תגובה מאוד מאוד יוצאת דופן וכשאני חושבת על הילד הזה שאומר שהוא מפחד
30 ושהוא חושש, אני יכולתי להבין על מה הילד הזה מדבר..." (ר' עמ' 23, ש' 23-27 לפרוט').
31
- 32 28. האב נשאל על אודות האופן שבו הוא מתנהל מול הגורמים המסייעים וכך השיב: "אני אגיד
33 לך למה... אני לא מכיר את שתי העובדות הסוציאליות הללו, מתבטאת בפניי בגנות, אומרת
34 לי אם הילד שלך מפחד ממך, מי אני שאני לא אפחד ממך, אתה בן אדם אליס. אין לה שום
35 היכרות איתי, היא מעולם לא ניהלה איתי שום שיחה ולא מילה וחצי, ולאחר מכן היא אפילו
36 לא התנצלה. אמתי לה, אני לא מכיר אותך, את לא מכירה אותי שבכלל תתייחסי אליי או תפני

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-12-72208 פלוגית נ' אלמוני

- 1 אליי כך. אז אין לי פה שום רצון לשתף אנשים כאלה פעולה, שמתבטאים נגדי בבוטות" (ר'
2 עמ' 30, ש' 9-3 לחקירת האב).
- 3
4
5 29. התנהלות האב מעידה על היעדר שיתוף פעולה מובהק עם כל הגורמים המסייעים כשלצד זאת
6 טוען האב כי יש ניכור של הקטין כלפיו. האב, במעשיו, גורם לסכסוך בינו לבין גורמי הטיפול
7 ואחר מכן מנסה לנצל את אותו "סכסוך" למטרותיו כדי לנסות "ולהוכיח" כי כולם נגדו. לעניין
8 זה אזכיר את הכלל לפיו "אין החוטא יוצא נשכר", ואף את הכלל המשפטי כי אין לאפשר לצד
9 המסכל או מונע את קיומו של תנאי את האפשרות להסתמך על אי קיומו (ר' ס' 28(א) לחוק
10 החוזים (חלק כללי) התשל"ג – 1973).
- 11
12 30. אשר על כן ומכל המקובץ לעיל, מצאתי לקבוע כי בפועל מתקיים ניתוק ביחסי הבן והאב, שלא
13 בעטיית הקטין, ושהאב אינו פועל – ולא רק שאינו פועל, אלא למעשה מסרב – לחדשו. בנסיבות
14 אלה, האופציה של הותרת הקטין במשמורת האביו נחזית **כבלתי אפשרית בעליל**.
15
16 ג.4. טובת הקטין בהגירתו:
17
18 31. כאמור לעיל, ביום 16.6.19 הוגש לתיק תסקיר מאת העו"ס במועצה אזורית דרום השרון
19 שבתחום שיפוטה מתגורר הקטין אצל הורי אמו מאז חודש דצמבר 2018. התסקיר נערך לאחר
20 פגישות עם כל הגורמים הרלוונטיים ושמיעת ההורים, תוך הוועצות עם גורמי רווחה שונים –
21 לרבות עם גורמי הרווחה בעיריית... – שם מצוי מקום מגורי האב. כפי המלצות התסקיר, על
22 מנת להבטיח טובתו של הקטין יש להורות על משמורת הקטין אצל האם ומתן אישור להגירת
23 הקטין עם אמו תוך הטלת אחריות על האם להבטיח הקשר בין הקטין לבין אביו. לאור
24 חשיבותם הרבה של הדברים, להלן אביא בהרחבה את הנימוקים שביסוד ההמלצה בתסקיר,
25 שברקע להם העובדה כי בפועל אין קשר בין הקטין לבין האב.
26
27 ג.1.4. הנימוקים ביסוד ההמלצה להגירת הקטין:
28
29 32. רצון הקטין הוא לעבור ולהתגורר עם אמו בארצות הברית: "[הקטין] מעוניין לחיות בשנים
30 הבאות לצד אמו מתוך תקווה שאצלה יהיה לו יותר טוב והוא יוכל לקבל את החום והאהבה
31 להם הוא זקוק" (עמ' 4 לתסקיר). זאת לאור דברי הקטין אשר תיאר "הורות אלימה מצד אביו
32 ותחושת בדידות בתוך הבית" (עמ' 5 לתסקיר). לכן הקטין שלל אפשרות להחזיר המצב
33 לקדמותו: "[הקטין] לא הביע כל געגוע לאביו והתעקש כי אינו יכול לדמיין את עצמו בשום
34 אופן חוזר לגור בבית האב" (עמ' 5 לתסקיר) כל זאת לאחר ש"[הקטין] הביע אימים אובדניים
35 על רקע חווית אלימות שספג מאביו, גם אם כוונותיו אינו אמיתיות הרי שברור ש[הקטין]
36 זועק לעזרה מתוך יאוש..." (עמ' 6 לתסקיר).
37

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 72208-12-18 פלונית נ' אלמוני

- 1
2
3
4
- 5 33. בעניין זה נשאלה העו"ס בחקירתה והשיבה כדלהלן: "...התרשמתי ש[הקטין] מדבר מתוך
6 הלב שלו, אולי אפילו מתוך דם לבו, לא התרשמתי שהוא מתאר את החיים שלו באופן
7 שמישהו הכתיב לו או כפי שהאבא זה משהו של הסתה או ניכור הורי, אני האמנתי ל[קטין]
8 שאלה החיים שהוא חווה ושהוא משווע למשהו אחר. אני באמת האמנתי ל[קטין]... אני
9 האמנתי ל[קטין] שהוא כמה להיות עם אמא שלו, הוא לי שהוא מרגיש בודד בבית של אבא
10 שלו, הוא אמר לי שהוא לא מרגיש מחובר בבית של אבא שלו, וכמובן שהוא דיבר על הדברים
11 שקשורים לעימות ולחוויות לא נעימות שהוא חווה..." (ר' עמ' 5, ש' 14-24). על דברים דומים
12 חזרה העו"ס גם בהמשך חקירתה (ר' עמ' 10, ש' 4-2 לפרוט').
- 13
- 14 34. בהמשך חקירתה הוסיפה העו"ס כי דברי הקטין היו בהלימה עם שאר המקורות שהיוו בסיס
15 לעריכת התסקיר, כך שלדעת העו"ס המדיע שהתקבל מהקטין עלה בקנה אחד עם יתר המידע
16 שהובא לידיעתה והיווה הבסיס להמלצתה (ר' עמ' 18, ש' 21-27 לפרוט').
- 17
- 18 35. בעניין שלילת האפשרות להחזיר המצב לקדמותו ציינה העו"ס בחקירתה כי הקטין "הגיע
19 לסיטואציה שבה הוא חווה דברים קשים בשביל לשרוד. הוא פיתח איזשהו מנגנון הדחקה
20 ומנגנון כזה שאומר אוקיי, אני פה אבא פה, אני שומר על עצמי, אני לא רוצה להיות עצוב
21 מאוד..." (ר' עמ' 11, ש' 18-23 לפרוט').
- 22
- 23 36. מתן היתר הגירה יביא למימוש ומתן משמעות לקשר בין הקטין לבין אמו: "הקשר עם האם
24 כבר לא בגדר פנטזיה וגם אחרי כמה חודשים של מגורים משותפים בתנאים לא אידיאליים
25 נראה כי [הקטין] מוצא רוגע לצד אמו" (עמ' 5 לתסקיר). לפיכך פירטה העו"ס כי: "במהלך
26 החודשים בהם נמצא [הקטין] עם אמו לא חזרו אינמי התאבדות וגם התנהגותו בבית הספר
27 השתפרה באופן משמעותי" (ר' עמ' 6 לתסקיר). בעניין זה נשאלה העו"ס והשיבה בחקירתה
28 כדלהלן: "לגבי האמא הוא מאוד הדגיש את החלק של הקשר הרגשי. זה הדבר שבשיחות היה
29 מאוד חזק, שעל יד אמא הוא מרגיש בטוח, שעל יד אמא הוא מרגיש חם... יש לו איזשהו צורך
30 של ילד, לא של אדם מבוגר, פנימי של להיות קרוב לאמא שלו. אני גם חושבת שזאת זכותו"
31 (ר' עמ' 6, ש' 7-20 לפרוט').
- 32
- 33 37. העו"ס סברה כי ניתוק הילד מהסביבה הנוכחית והמעבר לחיים במסגרת תרבותית אחרת
34 (ויוזכר שכן זוגה הנוכחי של האם אינו יהודי) הוא לטובת הקטין, לא כל שכן מאחר וכבר בחודש
35 דצמבר 2018 נעשה שינוי בסביבתו של הקטין במעברו לבית הורי אמו ב...
36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-12-72208 פלונית נ' אלמוני

- 1 האב לא הניח בפני בית המשפט כל תשתית טובה לסתור את המלצות התסקיר ולמעשה, לא
2 הניח בפני בית המשפט כל נימוק מבורר או נימוק כלשהו מדוע אין עלי להיעתר למסקנותיו.
3 האב כשל בשיתוף פעולה עם הגורמים הטיפוליים, כאשר לכל זאת נלווית עדות חמורה של
4 הילד למעשים קשים כלפיו מאת אביו, מולידו. בנסיבות אלה, הבחירה באם להיות ההורה
5 המשמורן היא בחירה טבעית ביותר.
- 6
7
- 8 39. לאחר שהבאתי בחשבון את כל האמור לעיל ואת כל הנתונים שלהלן:
- 9
- 10 א. מאז פסק הדין הראשון הקטין נסע אי אילו פעמים לביקורים אצל אמו ולשהות ממושכת
11 עם אחותו בת ה-5 ועם אחיו החורגים, כך שאין מדובר בנסיעה אל הלא מדוע. כך למשל,
12 בחודש אפריל 2019 הקטין נסע עם אמו למקום מגוריה למספר שבועות וכפי העולה
13 מהתסקיר "השהות שם הטיבה עמו" (ר' עמ' 5 לתסקיר).
14
- 15 ב. האם נשאלה על אודות הקשר של הקטין עם אחיו החורגים ועם אחותו והשיבה כי:
16 "הילדים שלי היו פה כמה וכמה פעמים בשנים האחרונות, הילד ביקר 3 פעמים וחלק
17 חדר עם האחים שלו, חלקם. הקשר הוא מאוד טוב, הם גם מתקשרים באינטרנט
18 ובטלפון כשהם לא נמצאים, והם ביחד הרבה כשהם פה וכשהוא שם. זה מאוד יפה
19 לראות, המשפחה שלנו משפחה הומוגנית כמו שידוע, אז ככה שאנחנו מאוד מבינים
20 אחד את השני והילדים רוכשים איזושהי הערכה אליי על זה שבעצם אני מגדלת אותם
21 ואני בעצם דמות האם בשבילם, והם רואים את הילד בעצם כחלק בלבתי נפרד ממני
22 ומקבלים אותו אליי ויודעים את ההיסטוריה שלו ואת הרקע שלו ואת הרצון שלנו
23 להתאחד אחד עם השני וככה הם מתנהגים אליו גם... הוא חלק בלתי נפרד מהמשפחה
24 כשהוא מגיע, משוחחים, האנגלית שלו כבר היום ברמה מאוד מאוד טובה... והם
25 מתקשרים ביניהם, יש להם נושאי עניין משותפים, כמו שאמרתי הם חולקים חדר, הם
26 משחקים ספורט ביחד, אפילו היו בחוג כדורסל ביחד כשהוא היה אצלי בפעם
27 האחרונה" (ר' עמ' 27, ש' 20-32 לפרוט'). והצהרות האם בעניינים שלעיל לא נסתרו על
28 ידי האב.
29
- 30 ג. האם מתארת כי על אף שבן זוגה הנוכחי איננו יהודי היא ממשיכה לנהל מורשת ומסורת
31 יהודיים בביתה, אגב שמירת כשרות בבית האם ותוך חגיגת חגים יהודיים בבית חב"ד
32 בעיר.... והשתתפות בפעילויות קהילתיות של הקהילה היהודית המקומית (ר' ס' 1 ו-3
33 לתכנית ההגירה של האם) כשטענות האם בעניין זה לא נסתרו.
- 34
- 35 ד. משמעות ניתוקו של הילד מסביבתו הנוכחית נלקחה בחשבון על ידי וועדת התסקירים,
36 כפי העולה מחקירת ד"ר רוזן צבי, אך בשקלול כל הנתונים המסקנה הייתה כי יש להעדיף
37 הניתוק לאור "העובדה שהילד הגיע למצוקה מאוד מאוד גדולה כתוצאה מהקשר בינו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-12-72208 פלונית נ' אלמוני

- 1 לבין אבא, הגיע למצוקה מאוד מאוד גדולה עד כדי כך שבבדיקה פסיכיאטרית היו שם
2 מחשבות אבדניות, זאת אומרת שהילד הביע מצוקה מאוד מאוד גדולה... שיש כאן בעצם
3 לצערי שתי אופציות. או שהוא יחיה עם אבא שלו או שהוא יחיה עם אמא שלו. וכרגע
4 החיים עם אבא שלו הם בצל קונפליקט מאוד מאוד גדול" (ר' עמ' 23, ש' 18-11 לפרוט'
5 הדיון).
- 6 הגעתי לכלל דעה ומסקנה ברורות כי טובתו של הילד מחייבת היעדרות לתביעה, קביעת
7 משמורתו אצל האם ומתן היתר הגירתו של הקטין לארה"ב, לבית האם.
8
- 9 40. כאמור לעיל, ביום 7.7.19 נפגשתי עם הקטין. מובן כי דבריו של הקטין יישמרו בחסיון, אולם
10 בכל זאת ייאמר כי התרשמתי כי הקטין בוגר לגילו, מודע להליך המתנהל בעניינו וכי הוא מבקש
11 לחיות חיים "רגילים", שקטים ושלוים, תוך שהות במקום שלא רק קרוי על ידו בית, אלא גם
12 מרגיש כך. כך שגם פגישתי זו, במכלול האמור לעיל, לא שינתה את מסקנת פסק דיני זה.
13
- 14 ד' – סיכומם של דברים:
- 15
- 16 41. אני סבור כי בחינת טובתו של הקטין מובילה למסקנה ברורה כי ייטב לו להגר לארצות הברית
17 ולהתגורר עם אמו. אמנם פסק הדין בעליון קבע כי על הקטין להישאר בישראל במשמורת אביו
18 אולם נקבע גם כן כי עניין זה יעמוד במבחן המציאות, שלמרבה הצער לא השיא את אותן
19 התוצאות הרצויות – "לעצב התוצאה הטובה ביותר" עבור הקטין (ר' ס' 5 לעיל והציטוט מתוך
20 פסק הדין בעליון).
- 21
- 22 42. יובהר כי לא מש מעיני כי ניתוקו של קטין בן 10 שנים מסביבתו, חבריו ובני משפחתו המורחבת
23 אינו פשוט כלל ועיקר. יחד עם זאת, אין בנמצא כל חלופה סבירה בעניינו של הקטין, באשר
24 המשך מגוריו בישראל עם אביו הוא בלתי אפשרי. מבין שתי החלופות שיש בפני, הותרת הקטין
25 עם אביו בישראל או היתר מגוריו עם אמו, משענתו היציבה והדמות החשובה והמיטיבה בחייו,
26 הבחירה ברורה ואין מנוס מהיעדרות לתביעה.
27
- 28 43. באשר לערבויות להבטחת הקשר של הקטין עם אביו; בנסיבותיו המיוחדות של המקרה, בו
29 האב נטש את בנו ומסרב לפגוש בו עד כדי נתק בן כשבעה חודשים, אינני רואה כל תכלית או
30 צידוק להכביד על האם במתן ערבויות לשם הבטחת הקשר של הילד עם האב. למעשה, ולדאבון
31 לב, אנו מצויים במצב בו אין כל קשר בין האב לבין הילד ולאחר חודשים ארוכים בהם יכול
32 היה האב לפגוש בילד והוא סירב, אינני רואה על אפשרות ולו הקלושה שבהן להכביד על האם
33 בהמצאת ערבויות כדי להבטיח דבר שהאב אינו חפץ בו.
34
- 35 44. התרשמתי הבלתי אמצעית מהאם במהלך ההליכים היא התרשמות טובה ביותר. האם
36 הוכיחה כי רק טובת הילד לנגד עיניה ועוד יותר הוכיחה כמה רחוק תהיה נכונה ללכת כדי
37 להבטיח את טובתו זו, תרתי משמע. האם נהגה במסירות הראויה לכל ציון ושבח עת עזבה את

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-12-72208 פלוגית נ' אלמוני

- 1 משפחתה בארה"ב, את העבודתה ואת כל סדר יומה, ומיהרה לבוא לארץ לשהות בסמוך לילד,
2 ללוות אותו חודשים ארוכים, לתמוך בו ולתת לו מחומה, חום שכה אבד לו, חום שכה היה נחוץ
3 לו בימים ובלילות קרים.
4
5
6
7 45. חרף התנהגותו של האב, שחלק ממנה הובא לעיל, האם איננה שוללת את מקומו של האב בחייו
8 של הילד והיא הביעה דעתה כי תשתף פעולה עם כל החלטה שתיתן בעניינו של הילד. לא
9 מצאתי כי דבריה של האם נאמרו מן השפה אל החוץ ואני נותן בה אמון.
10
11 46. אשר על כן, אני מורה כדלקמן:
12
13 א. משמורת הקטין תהא אצל האם.
14
15 ב. אני מתיר את הגירת הקטין למדינת... בארצות הברית, לבית האם, וכל זאת בכפוף
16 לתנאים אשר יפורטו להלן:
17
18 (1) האב יהא רשאי לבקר הקטין במדינת... בארצות הברית, שלוש פעמים בשנה, על
19 חשבונו ובמהלך חופשות הקטין מבית הספר ובפיקוח רשויות הרווחה המקומיות
20 במדינת... הביקורים יתאמו בין ההורים באמצעות האפוטי' לדין לקטין כחודש לפני
21 הביקור המתוכנן.
22
23 (2) לאור האמור לעיל ונוכח התרשמותי מהאם – אשר לאורך השנים עמדה ועודנה
24 עומדת בכל התחייבות שנטלה על עצמה בקשר עם הבטחת הקשר בין האב לבין
25 הקטין, וכך אף להתרשמות העו"ס עורכת התסקיר (ר' עמ' 7 לתסקיר) איני מוצא
26 לחייב האם בהפקדת ערבות בנקאית או ערבות כלשהי.
27
28 (3) הקטין יקבל טיפול רגשי בארצות הברית, הכל בהתאם להוראות הגורם המטפל.
29
30 (4) הקטין ישתלב במסגרת חינוכית התואמת את גילו.
31
32 ג. האם תאפשר שיחות או תקשורת בין האב לקטין, באמצעי חזותי ובלבד שיהא זה
33 בזמנים אשר יתאמו את סדר יומו של הקטין, לאחר הכנה נפשית ומתן כלים לביצוע
34 ההתקשרות בעבור הקטין. עניין הטיפול הנפשי לקטין להבטחת הקשר עם האב יהא
35 באחריות האם.
36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-12-72208 פלונית נ' אלמוני

- 1 ד. האם תפנה לשירותי הרווחה בארצות הברית ותבקש מהם לעקוב אחר קליטת הקטין
2 בביתה וכן במסגרת החינוכית, ולהגיש דיווח כשנה ממועד מעבר הקטין לארצות הברית.
3 האם תעביר עותק מהדיווח שיוגש, בצירוף תרגומו כדין, לבית משפט זה.
4
5
6
7 ה. מעברו של הקטין לארה"ב, יעוכב עד ליום 31.7.19 הן על מנת לאפשר התארגנות והן על
8 מנת לאפשר לכל המעוניין לפנות לערכאה מוסמכת בכל עניין עפ"י דין.
9
10 ו. בנסיבות המקרה, מצאתי להורות על חיובו של האב בהוצאות האם – אשר נאלצה להגיע
11 לישראל, לעזוב מקום עבודה ולימודים לתואר שני, כשהיא מטופלת בבתה הקטינה בת
12 ה-5 שנים וכשהיא נאלצת לחיות בנפרד מבן זוגה ולשהות בישראל למשך ההתדיינות
13 במשך חודשים ארוכים, בסך של 50,000 ₪. הסך ישולם בתוך 7 ימים אחרת יישא
14 הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כדין.
15
16 ז. פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
17
18 ח. המזכירות תסגור את התיק.
19
20
21
22 ניתן היום, ה' תמוז תשע"ט, 08 יולי 2019, בהעדר הצדדים.
23

יהורם שקד, שופט

24
25
26
27